

عنوان مقاله:

روانشناسی جنگ در شاهنامه

محل انتشار:

فصلنامه شعرپژوهی (بوستان ادب)، دوره 6، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

خیراله محمودی - دانشگاه شیراز

آزاده کرمی - دبیر

خلاصه مقاله:

چکیده جنگ و عوامل موثر بر آن از موضوعات اصلی یک اثر حماسی است و به تبع، این موضوع بخش اعظم حماسه حکیم فرزانه توس را نیز به خود اختصاص داده است. از آن جایی که نیروی انسانی از مهم ترین عوامل تاثیر گذار بر جریان جنگ است، شیوه رفتار فرماندهان و سربازان اساسی ترین نقش را در تعیین جریان جنگ بر عهده دارد و شناسایی و پیش بینی رفتار این افراد مهم ترین عامل در هدایت جریان جنگ است. شناخت روحیات انسان ها، تحلیل رفتار و پیش بینی رفتار بعدی آن ها که از موضوعات علم روانشناسی است و با آگاهی از این علم می توان رفتار افراد را برای رسیدن به هدفی خاص تحت کنترل درآورد یکی از موضوعات قابل بررسی و پژوهش در شاهنامه است؛ به عبارت دیگر بررسی و تحلیل روانشناسی افراد نظامی در شاهنامه ما را به دانش روانشناسی این حکیم فرزانه رهنمون می شود. نشان این ادعا شخصیت های واقعی یا پرورده ذهن و اندیشه حکیم توس است که می تواند با به کارگیری اصول و تکنیک های روانشناختی به شیوه ای هوشمندانه و مدبرانه هم رفتار نیروهای خودی را تحت کنترل در آورند و هو با تخریب روحیه افراد دشمن، مقدمات شکست آن ها را فراهم سازند. هدف پژوهش حاضر، شناسایی و تحلیل این تکنیک ها و نحوه به کارگیری آنه به وسیله نیروهای جنگی در شاهنامه فردوسی است. کلید واژه ها: جنگ، روانشناسی، شاهنامه، فردوسی

کلمات کلیدی:

اندیشه، روانشناسی، جنگ، شاهنامه، فردوسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1459171>

